

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

XII. Ne ecclesia vna in plures vicarias diuidatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

XII.

Cum ars artium, teste beato Gregorio, sit regimen animarum, non cessat antiquus sophista suæ gyrare molimina fraudis, & in falsæ præventionis studere fallaciis, quo valeat concludere disciplinis artis, & eos excludere a salute quos imperitos inuenit vel incautos. Hoc est quod facit transgredi mandata Dei, & sanctorum patrum regulis contraire, dum nec sermo diuinus, nec sanctiones canonicæ, a distorto itinere possunt reducere peccatores. Exigit enim ars nostra catholica, vt vnicus & in vna ecclesia sit magister perfectus, ordine, habitu, vita, scientia & doctrina, & quod pura sit ecclesiæ ordinatio atque simplex. Sed obiectio diaboli multos facit in hoc dogmate deuiare, dum interdum eo suggerente non vni tantum vna datur ecclesia, sed pluribus, prætextu plurium patronorum, vt sint plura capita in eodem corpore, quasi monstrum. Et interdum consentit persona, quæcumque sit occasio, vt aliquid concedatur alii nomine personatus absque magistro; præterea ecclesia sæpe maneat, dum nec persona in ea, nec saltem vicarius inuenitur perpetuus, sed aliquis forte simplex sacerdos, qui nec ius habet, nec etiam iuris imaginem in eadem. Et si moram forsitan persona ibi trahat, non est tam perfectus ordine, quoniam non sacerdos, nec habitu, quoniam visus ab aliquo non clericus, sed miles potius putaretur: de vita, scientia & doctrina est ei modica, heu, cura. Ordinatio quoque ecclesiæ raro fit simplici oculo, vt deberet, nec enim commenta fraudis

ANNO
CHRISTI
1137.

dis diabolicæ defunt ibi. Nam interdum, vt audi-
uimus, alicuius confertur ecclesia, hoc actõ tacite
vel expresse, quod aliquid ibi retineat instituens
vel præsentans, vel aliquam alius ex ea percipiat
portionem, qui totum erat forsitan habiturus, ni-
si iuris impotentia, vel metu perdendi alia bene-
ficia, dimisisset. Cedit etiam quis aliquando per-
sonatui, & ab instituto inibi recipit postmodum
vicariam: quod fieri non præsumitur sine fraude.
Has igitur diminutiones & particulares assigna-
tiones & mutationes, tamquam arti nostræ con-
trarias reprobantes, ne de cetero fiant penitus pro-
hibemus; firmiter statuentes vt nunquam dein-
ceps in plures personatus vel vicarias vna ecclesia
diuidatur: & quæ diuisæ sunt hætenus, quam ci-
tius se facultas obtulerit, integrentur: nisi forsitan
sic instituta fuerit ab antiquo, vbi est per loci epi-
scopum prouidendum, quod causa redditus, quam
parochia congruis inter eos portionibus & regio-
nibus. Prouideant etiam diocesani, vt semper a-
pud ecclesiam resideat aliquis qui de animarum
cura sit sollicitus, ac se in celebratione diuinorum
& collatione sacramentorum exerceat vtiliter &
honeste.

XIII.

De residentia vero in ecclesiis a rectoribus fa-
cienda videtur nobis consulendum factõ potius
quam statuto. Extant enim Concilia Romanorum
pontificũ luce clarius loquentia super eo, propter
quod maior requiritur executio statutorum, quam
ediçtio sançtionum. Idem quoque per omnia di-
cimus & sentimus de his qui plures dignitates, per-

Concil. Tom. 28.

Yy

Locus cor-
ruptus.